

Finnmarkseiendommen
Finnmárkkuoápmodat

lovavdelingen@jd.dep.no

01340064 07/06

Vår dato/Min beaivi

14.01.2014

Deres dato/Din beaivi

Vår ref./Min čuj.

13/01583 HAA

300 ()

Deres ref./Din čuj.

HØRING - NOU 2013: 11 FESTE KONTRAKTER OG FOLKERETT

Finnmarkseiendommen (FeFo) har ikke kommentarer til de ulike forslagene til modeller utvalget redegjør for. FeFo finner likevel grunn til helt kort å kommentere utvalgets refleksjoner knyttet til FeFos rettslige stilling.

I NOUens punkt 5.2.1.2 drøfter utvalget problemstillingen knyttet til hvem som er beskyttet av P1-1, herunder at eiendomsvernet ikke kan påberopes av offentlige myndigheter. I punkt 6.2.3 vises det til at ved festeforhold hvor statlige myndigheter er bortfester, beror det utelukkende på en politisk vurdering om festeren skal gis en gunstigere posisjon overfor bortfesteren enn det som følger av lovens regel. Deretter nevnes kort hvilken rettslig stilling kommuner, OVF, bygdeallmenninger, statsallmenninger, Finnmarkseiendommen og statseid grunn i Troms og Nordland.

FeFo vil bemerke at utvalgets drøfting av FeFos rettslige stilling hva angår statens styringsrett og FeFos rettslige status ikke kan være riktig. Det må, etter FeFos vurdering, være en klar forskjell på ordinær statseid grunn ellers i landet og FeFo-grunn, og det vil hva angår regulering av festeavgift være riktig å se på FeFo som et privat rettssubjekt slik også utvalget er inne på. Forarbeidene til finnmarksloven er helt klare på dette feltet, og utvalgets henvisning til fl § 20 – om forholdet til fremtidig lovgivning – synes ikke å være riktig. Det vises her til Innst. O nr 80 (2004-2005), hvor det understrekes at § 20 skal være en sikkerhetsventil som bare vil få anvendelse dersom FeFo skulle vise seg å fungere dårlig, samt at en eventuell nyordning vil måtte ligge innenfor folkerettens og Grunnlovens rammer.

Det kan legges til at ovenstående også må ses i sammenheng med den kartleggingen av rettigheter som foregår i regi av Finnmarkskommisjonen. Som grunnlag for opprettelsen av FeFo og Finnmarkskommisjonen ligger det en erkjennelse om at Statens rettigheter er noe av en annen karakter i Finnmark enn ellers i landet, og at dette må innebære at det bør utvises forsiktighet mht konklusjoner

Det kan også legges til at de beiterettighetene som hviler på FeFo-grunn, særlig reinbeiterettighetene, innebærer at FeFo hva angår innløsning av fritidseiendommer fortsatt må behandles likt med statsallmenninger. Det kan her nevnes at fritidsfester i utmark i Finnmark i det alt vesentligste er utmålt som punktsteder som blant annet har begrensninger i rett til inngjerding. Dersom disse skal utmåles som arealfester som kan innløses vil dette kunne få utilsiktede negative konsekvenser.

Med hilsen/Dearvvuodaiguin

Håvard Sellæg Aagesen
advokat